

VILÁGI HATÓSÁGOKHOZ VALÓ VISZONYUNK

Néhány testvérünk sok mindent mondott és írt, amit a kormánnyal és a törvénnyel szembeni állásfoglalásnak tartanak. Hibát követünk el, ha ilyen félreértésekre adunk alkalmat. Nem bölcs dolog szüntelen csak hibát lelteni abban, amit a kormány vezetői tesznek. Nem a mi dolgunk akár egyéneket, akár intézményeket támadni. Viselkedjünk körültekintően, nehogy az emberek azt gondolják, hogy ellenezzük a polgári hatóságokat. Igaz, hogy hadviselésünk támadó, fegyvereinket azonban megtalálhatják a világos így szól az Úrban. A mi feladatunk népet készíteni elő helytállni Isten nagy napján. Ne hagyjuk magunkat olyan mellékvágányokra terelődni, melyek vitákat és ellenzést keltenek a nem a mi hitünket vallókban. {6T 394.1}

Ne dolgozzunk, szóljunk vagy írjunk úgy, hogy hazaárulást javasolónak tartsanak minket. Írásainkból és kijelentéseinkből gyomláljunk ki minden kifejezést, mely – összefüggéséből kiszakítva – félremagyarázható lenne, s a törvény és rend ellenségeinek tüntetne fel bennünket. Latolgassunk mindent óvatosan, nehogy országunk és törvényeink iránti hűtlenségre bujtogatónak tartsanak minket. Senki sem várja el tőlünk, hogy dacoljunk a hatóságokkal. Eljön az idő, mikor árulóként bánnak majd velünk, mert a Biblia igazságait hirdetjük, de ne siettessük ezt az órát, ellenségeskedést és vizályt szító, meggondolatlan mozgalmakkal. {6T 394.2}

Eljön az idő, amikor ellenségeink ellenünk használják fel testvéreink meggondolatlan, kárhóztató kijelentéseit és írásait. Nemcsak a kijelentések szerzői, hanem az adventisták egész testülete ellen. Vádlóink elmondják majd, hogy ezen és ezen a napon egyik felelős emberünk ezt és ezt mondta a kormány törvényeinek végrehajtása ellen. Sokan meglepődnek majd, hogy mennyi mindent őrizgettek és tartottak számon, ami ellenségeik állításait támasztják alá. Sokan megdöbbenve hallják viszont szavaikat, olyan jelentéssel felruházva, amely nem volt szándékukban. Munkásaink szóljanak tehát meggondoltan, mindig és minden körülmények között. Mindenki legyen elővigyázatos, nehogy vakmerő kijelentéseikkel kiváltsák a nyomorúság idejét még ama nagy válság előtt, mely megpróbálja az emberek lelkét. {6T 394.3}

Minél kevesebb vádat ejtünk ki a hatóságok és hatalmasságok ellen, annál komolyabb munkát végezhetünk el Amerikában és más országokban. Más nemzetek az Egyesült Államok példáját fogják követni. Bár Amerika jár majd elől, mégis ugyanaz a válság jön el népünkre a világ valamennyi részén. {6T 395.1}

Feladatunk, hogy nagygyá és dicsőségessé tegyük Isten törvényét. Be kell bizonyítanunk Isten szent szavának igazságát. Fel kell magasztalnunk a Szentírást az élet szabályaként. Tökéletes szelídséggel, a kegyesség lelkületével és Isten szeretetével kell felhívunk a figyelmet, hogy az Úr Isten a mennyek és a föld teremtője, s hogy a hetedik nap az Úrnak szombatja. {6T 395.2}

Az Úr nevében kell előrehaladnunk, zászlóját kibontanunk, Igéjét javasolnunk. Mikor a hatóságok megparancsolják, hogy hagyjuk abba ezt a tevékenységet, mikor megtiltják, hogy hirdessük Isten parancsait és a Jézus hitét, akkor leszünk kénytelenek azt mondani, amit az apostolok mondtak: „Vajon igaz dolige Isten előtt, rátok hallgatunk inkább, hogy nem Istenre, ítéltétek meg! Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” (Csel 4:1920) {6T 395.3}

A Szentlélek hatalmával kell feltárnunk az igazságot. Egyedül az teheti hatásossá szavainkat. Csakis a Lélek hatalmával vívhatjuk ki, s tarthatjuk meg a győzelmet. Az emberi eszközt Isten Lelkének kell indítania. A munkásokat Isten Lelke erejének kell megtartani hit által az üdvösségre. Isteni bölcsességgel kell rendelkezniük, hogy semmit se szóljanak, ami felizgathatná az embereket, hogy elzárják utunkat. A hívőket a lelki igazságoknak az elméjükbe vésésével készítsük elő, hogy szelíden és félelemmel tudják megindokolni hitüket a világ legmagasabb hatóságai előtt. {6T 396.1}

Az igazságot annak egyszerűségében kell feltárnunk, s gyakorlati istenfélelmet hirdetnünk. Végezzük ezt Krisztus lelkületével. Ezen lelkület kinyilvánítása a legjobb hatással lesz a lelkünkre, s másokra is meggyőző erővel hat. Adjunk az Úrnak lehetőséget, hogy eszközeivel dolgozzék. Ne képzeljétek, hogy terveket lehet majd lefektetni a jövőre. Ismerjük el Istent, mint aki mindenkor, s minden körülmények között a kormánynál áll. Alkalmass eszközöket használ majd, megtartja, megnöveli és megerősíti népét. {6T 396.2}

Az Úr eszközeinek megszentelt lelkesedéssel kell rendelkezniük, olyan lelkesedéssel, amely teljesen az Úr

hatása alatt áll. A viharos idők úgyis sebesen közelednek felénk, azért ne tegyünk semmit, ami siettetné azokat. A nehéz idők úgy jönnek majd ránk, hogy Istenhez hajtanak mindenkit, aki az övé, csakis az övé kíván lenni. Míg a megpróbáltatás tüze meg nem próbál, és be nem bizonyítja, addig mi magunk sem ismerjük magunkat. Ezért helytelen mérlegre tennünk mások jellemét, és elítélnünk azokat, akik még nem nyerték el a harmadik angyal üzenetének világosságát. {6T 396.3}

Ha azt akarjuk, hogy az emberek meggyőződjenek, hogy az igazság, melyben hiszünk, megszenteli a lelket, s átalakítja a jellemet, akkor ne támadjuk őket szüntelenül szenvedélyes vádakkal. Ez arra a következtetésre készíti őket, hogy az általunk vallott tanítás nem lehet keresztény, mert nem tesz minket szeretetteljessé, előzékennyé és tisztelettudóvá. A kereszténység nem harcias vádokban és kárhóztatásban nyilvánul meg. {6T 396.4}

Sokan közülünk abban a veszélyben forognak, hogy ellenőrző hatalmat igyekeznek gyakorolni másokon, s ezzel elnyomást hoznak embertársaikra. Fennáll a veszély, hogy a felelős állásokat betöltők, egyetlen hatalmat ismernek el, a meg nem szentelt akarat hatalmát. Néhányan gátlás nélkül gyakorolják a hatalmat, súlyos kellemetlenségeket zúdítva azokra, akiket az Úr felhasznál. Világunk egyik átka az elsőbbség szeretete. Szemmel látható ez az egyházakban és társadalomban mindenfelé. Az emberek azzal kötik le magukat, hogy hatalmat és népszerűséget biztosítsanak maguknak. Nagy bánatunkra és szégyenünkre a szombattartók körében is ez a lelkiület üti fel a fejét. De a lelki eredményesség csak azokat látogatja meg, akik Krisztus iskolájában szelídséget és alázatot tanulnak. {6T 397.1}

Ne feledjük, hogy a világ aszerint ítél meg minket, aminek látszunk. Akik Krisztust igyekeznek képviselni, vonakodjanak közszemlére állítani jellemük következtelen vonásait. Mielőtt teljesen az előtérbe nyomulnánk, törekedjenek arra, hogy az Úr a magasságból kitöltse ránk Szentlelkét. Mikor ez meglesz, akkor majd határozott üzenetet hirdetünk, de az sokkal kevésbé elítélő lesz, mint amelyet némelyek most hirdetnek. Hagyjuk teljesen Istenre a hatóságok és kormányok kárhóztatásának ügyét. Mi csak védelmezzük szelíden és szeretettel, hű örökként az igazság elveit, ahogyan az Jézusban él. {6T 397.2}

Testvéri szeretet

A türelem, az engedékenység, a béke és a szeretet azok a jellemvonások, melyeket Isten parancsolattartó népének legjobban ápolnia kell. Amikor hiányzik belőlünk a szeretet, helyrehozhatatlan kár ér minket, mivel elűzzük az embereket az igazságtól, még ha előbb bele is kapcsolódtak Isten ügyébe. Felelős testvéreink, akik tekintélye sokat nyom a latban, ne feledjék Pál apostol Szentlélek ihletésére mondott szavait: „Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. Mindenikünk ugyanis az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére. Mert Krisztus sem magának kedveskedett, hanem amint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám.” „Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is. Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Rm 15:13; Gal 6:12) {6T 398.1}

Tartsátok szemetek előtt, hogy a tévelygők visszaszerzésének a mi felelősségünké kell válnia. Nem szabad ezt büszkén, fontoskodón, vállveregetően tenni. Ne hirdesse modorod: Hatalom van a markomban, és használni is fogom. Ne olvass vádakot a tévelygő fejére. Végezzétek az intést „a szelídség szellemében. De ügyelj, hogy magad kísértésbe ne essél”. A ránk bízott, testvéreinkért elvégzésre váró munka nem abból áll, hogy kivessük, csüggedésbe és kétségbeesésbe taszítjuk őket az ilyen szavakkal: „Csalódtam benned, és nem is próbálok segíteni rajtad.” Aki bölccsé s erőssé fújja fel magát, aki lecsap az elnyomott, kétségbeesett emberre, arra, aki segítség után eped, a farizeusok szelleméről tesz tanúságot, s tekintélyének maga szabta palástját ölti fel. Azzal a lelkiülettel ad hálákat az Istennek, hogy nem olyan, mint a többi emberek, és még azt képzei, hogy eljárása dicséretre méltó, és hogy ő túl erős ahhoz, hogy kísértésbe essék. Pedig „ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg.” (Gal 6:3) Maga forog szüntelen veszedelemben. Aki semmibe veszi testvére halálosan komoly szükségleteit, azt Isten gondviselése ott vezeti át, ahol testvére jár, próba és bánat közt hánykolódva. S a keserű élménnyel bebizonyítja neki, hogy ő is olyan tehetetlen és ínséges, mint az a szenvedő, akit elutasított. „Ne áltassátok magatokat: Isten nem hagy magából gúnyt űzni! Amit az ember vet, azt le is aratja.” {6T 398.2}

„Ha annakokáért helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és a könyörületességnek, teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén. Semmit sem cselekedvén versengésből, sem hiú dicsőségvágyból, hanem alázatosan egymást különbnek tartván ti magatoknál. Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.” (Fil 2:15) {6T 399.1}

Minél közelebb élünk Krisztushoz, annál szelídebbek, alázatos szívűbbek és magunkban kételkedőbbek leszünk, annál szilárdabban ragaszkodunk Krisztushoz, s annál nagyobb lesz Krisztus által a képességünk a bűnösök megtérítésére, mert nem az emberi eszköz érinti meg a lelket. Mennyei eszközök működnek együtt vele, s vésik az igazságot a szívbe. Ha Krisztusban lakozunk, hatni tudunk másokra, mivel az van jelen, aki így szól: „Íme én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20) Akkor van hatalmunk az ellenfél legyőzésére, hogyha Krisztus műveli bennünk jökedve szerint a szándékot meg a végrehajtást is. {6T 399.2}

Hirdessük gyengéden az igazságot

Hirdessük az igazságot Istentől származó tapintattal, gyengéden és nyájasan. Jöjjön az már meglágyult és szeretettel teljes szívből. Éljük szoros közösségben Istennel, nehogy felágaskodjék önzésünk, akár Jéhuban ágaskodott, s olyan szóáradatot zúdítsunk az emberekre, ami nem helyénvaló, ami nem olyan, mint a harmat vagy a gyengéd zápor, mely felüdíti a tikkadt növényeket. Mikor igyekszünk meggyőzni embereket, legyen a szavunk gyengéd. Isten lesz annak bölcsessége, aki isteni forrásban keresi a bölcsességet. Kutassunk a lehetőség után mindenfelé, virrasszunk és imádkozzunk. Álljunk készen megfelelni mindenkinek, aki reménységünkről kérdőre von minket, de ezt szerényen és tisztességtudón tegyük, nehogy rossz benyomást tegyünk egy emberre is, akiért Krisztus meghalt. Tartsuk szívünket Istenhez emelve, hogy mikor alkalom kínálkozik, készen álljunk a jókor mondott, megfelelő szavakkal. Ha így vállalunk Istenért munkát, Isten Leleke lesz segítőnk. A Szentlélek a szívekbe vési a szeretetből szólt szavakat. Így mikor Krisztus kegyelmének hatására szólunk, az igazságnak éltető ereje lesz. {6T 400.1}

Isten terve először az emberek szívéhez férközni. Mi csak szóljuk az igazságot, ő majd növeli a megújító erőt és elvet. Ne arra válaszolgass, amit az ellenfelek mondanak, hanem hagyd, hogy az igazság maga törjön előre. Az igazság az elevenig tud vágni. Fejtsük ki az Igét érthetően, teljes lenyűgöző voltában. {6T 400.2}

Amint a próbák sűrűsödnek körülöttünk, mind az elkülönülés, mind az egység láthatóvá válik majd sorainkban. Némelyek, akik ma készen állnak magukra öltetni a harc fegyverzetét, az igazi veszedelem idején kimutatják, hogy nem sziklára építettek, engedni fognak a kísértéseknek. Akiknek nagy világosság és értékes kiváltságok álltak rendelkezésére, de nem hatott rájuk, azok valamilyen ürüggyel elpártolnak tőlünk. Mivel nem fogadták be az igazság szeretetét, hallgatni fognak az ellenség félrevezetésére. Elpártolnak a hittől, s megtévesztő szellemekre és ördögi tanításra hallgatnak. Másrészt, mikor az üldözés vihara ránk tör, az igazi juhok hallani fogják az igaz Pásztor hangját. Önmehtagadó igyekezetet fejtenek majd ki az elveszett megmentéséért. Sok eltévelyedett visszatér a nyájhoz, hogy kövesse a nagy Pásztort. Isten népe közeledni fog egymáshoz, s egységesen száll szembe az ellenséggel. Tekintettel a közös veszedelemre, megszűnik az elsőbbségre törekvés, nem lesz vita, hogy ki számít a legnagyobbnak. Az igazi hívők közül egyik sem mondja majd: Pálé, Apollósé vagy Kéfásé vagyok! Mindenki bizonyágtétele ez lesz: „Krisztushoz ragaszkodom, benne örvendek, személyes Üdvözítőmben.” {6T 400.3}

Így ültetik majd át az igazságot a gyakorlati életbe, s így talál meghallgatásra Krisztus imája, melyet közvetlen megaláztatása és halála előtt mondott. „Mindnyájan egyek legyenek, amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek, mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Jn 17:21) Krisztus szeretete, testvéreink szeretete bizonyítja majd a világ előtt, hogy Jézussal voltunk, és tőle tanultunk. A harmadik angyal üzenete akkor duzzad majd hangos kiáltássá, s az egész világot be fogja ragyogni az Úr dicsősége. {6T 401.1}

***** {6T 401}

Naponta alázatos, őszinte imával és az Igeolvasásával kell erősítenünk a meggyőződésünket. Bár

mindenkünknek megvan a magunk egyénisége, bár mindenünknek szilárdan ragaszkodnunk kell meggyőződéseinkhez, úgy kell ragaszkodnunk hozzájuk, mint Isten igazságához, az által az erő által, amit Isten ad. Ha nem ezt tesszük, ki fogják tépni majd kezünkől azokat. {6T 401.2}